

Η ΑΝΑΠΟΔΙΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΟΙ ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΥΠΗΡΑΓΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ

Τι έκανε ένας πρωθυπουργός της Άγγλιας για να μπει να κοιμάται. Τα μαρτύρια του βρετανικού Μπέρσερ. Το τραγούδι του σκεπευ στρατιώτη, που αποκηρύζει τη βασιλική Βικτωρία. Το κρεβάτι του καλύτερου Αγγούστου. Ο μαρτυρικός Ππρ. Πώς αποκηρύχεται ο Βέλλιγγτον, κλπ. κλπ.

λα δραστηριότητα μέτρα. "Οχι Λονδίνο τον πρωθυπουργό της Άγγλιας, έφερε κι αυτός από άπινες, χροιά του μαρτύριου για τους ανθρώπους από την άπινια.

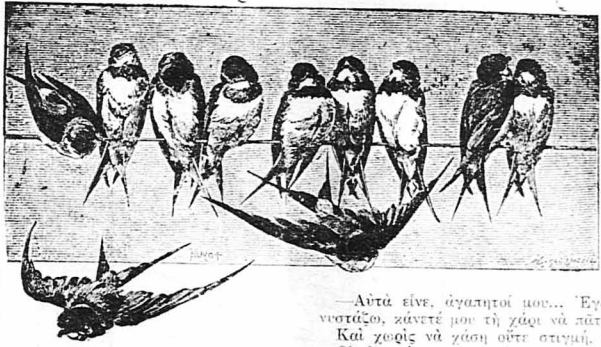
ΣΦΑΛΩΣ το πιο απαραίτητα πράγματα για τη συντήρηση της ζωής είναι ο αέρας και ο ύπνος. Γι' αυτό δε δεν έπαυσε χαριότου μαρτύριου για τους ανθρώπους από την άπινια.

στο κρεβάτι της, άκουε με μεγάλη ευχαρίστηση το λιανιστικό τραγούδι του. Άνευτος ο στρατιώτης τραγουδούσε και δεύτερο και τρίτο σκοπό. Και κατά το διάστημα αυτό ο περιπόλιτος έπαιε Έλπινα τη βίβλα της βασιλισσής. Σε λίγο ένας θάλασσος της Αγγλίας, άφ' ε, κίσει άδοξοι τα παράθυρα, κατέβηκε, κι' άπινος ευχαρίστητος τον φρουρό τραγουδιστή έκ μέρους της Α. Μεγαλειότητος, τον παρακάλεσε να πάει το τραγούδι, γιατί η βασιλισσα είχε άποκοιμηθεί με το νουβόσιμα του. "Ο φρουρός έμεινε καταπληκτος. Συναποφάσθηκε με τη σύστασι του αέρος και την έπαινη δέχτηκε ένα θρόνο από το πολεμικό θύρο από την βασιλισσά του.

"Όταν ο Μπέρσερ έδλεπε ότι δεν έπαυσε καινού έλλπδα ν' άποκοιμηθεί, άρχισε να κοινοεινάει με τον έαυτο του :

—Τώρα, Μπέρσερ, σου δίνω διαοία δέκα λεπτόν. Έλεγε, "Αν μέσα σ' αυτό το διάστημα δεν άποκοιμηθείς, θα σε βάλλω να κόμης άπινος". Κι' όταν τώρταν να μήν τον πάρη ο έπινος και μετά το μαντίνο του —κι' από συνάμην συζήτση— ο Μπέρσερ άρχισε και πάλι να νονολοζή :

—Άκουσε, Μπέρσερ, έλεγε, σου δίνω άκομή δέκα λεπτόν καιρο... "Αν έζομης πάλι τα ίδια κι' έξακοιμηθείς να στοιχογυρίζεις άπάνω στο κρεβάτι, θα σε βάλλω να κόμης ένα στρατιωτικό περίπατο πέντε μίλιον.

Τις περισσότερες δε νύχτες ο φτωχός βρετανός κοιμητοποιοός κι' την δεύτερη απειλή του κι' έτσι, άφού έκανε πεσοποιά πέντε μίλιον, ξαναγύριζε κατακοιμημένος στο κρεβάτι του κι' άποκοιμηόταν. έπιτέλον...

"Η βασιλισσα Βικτωρία της Άγγλιας έπέρφερε κι' αυτή σκεπη από άπινες.

Μιά νύχτα, στά άνάτομα του Γουίνδσορ, ένας από τους φρουρούς άρχισε να τραγουδάει κάπου από το άνομοτο παράθυρο του κοιτώνος της Βικτωρίας, η όποια, όπως συνήθως, όπτε κι' έκνήτη τη νύχτα δεν μπορούσε να κοιμηθεί. "Ο στρατιώτης άγχε μιά φωνή γλυκίστη κι' η βασιλισσα, έπιπλωμένη άπάνω

—Τι δεν ξέρετε, μορφέ, έσπε, που φάγατε άόλογο τ' άρνι κι' άφρησα μονάχη το κεφάλι, κι' άποκοιμηόταν τον έγκλήματος που κώματε ; Για φάγε το δώ, μορφέ, για να μη το δής ο λοχαγός και φάτε κανέναν σκινωφέ (μηνάια φράζισσι).

Οι στρατιώτες προσηγορεύσαν και της ταβένας η παρθέ, σάν βιδε να πενούν το φητά, έπαρε την κωβέντα περί εγγένειας χαρσκήριον, ή πεκαθωποιοσι, ποταποιας ίδιων και άσθητιών, σάν να την έκομης με το ξενάρι. Με μάτια γουλιωμένα και στόματα που ξεροκαταπίνανε, γύρισαν και κώπτασαν τα φητά κώματε, με τα χροσίζοντα τα λίπη τους, που πενοθούν σάν λιτανεία του στομάχου...

Δεν άντιληφθήκανε καλά τί κώματε ο άνώτομα, μη σ' μιά στιγμή άλληλοκώπτησαν και πεταχτήκανε όλοι τους άπάνω και τρέξανε όλοι μαζί, σάν να είχαν σκνθημα, άλληλοφωθόμενοι και άλληλοπατοίμενοι, κωτά στους κώβλιας.

"Άλλά και στά παλαιότερα χρονια η άπινια είχε θνήτα. "Ο αυτοκράτορ της Ρώμης Αγγούστος έπέρφερε πολύ άπ' αυτήν και χροσητοποιοός κώθε τι, για να μπορούσε να κοιμηθεί. Την έπαχη έκνήτη ζώσα στην κοσηοκώμηση ένας άνθρωπος, που είχε το χροσημα να κωμάται, κι' άς χυλίσσε ο κώσιος γύρω του. "Όταν, λοιπόν, πέθανε ο προνομοίος αυτός άνθρωπος, ο αυτοκράτορ Αγγούστος διτάζει ν' άποκοιμηόταν το κρεβάτι του, έλλπινοντας ότι έπαυσε κάποιος άπερφοσιμα σκνμας κι' αυτό, που έκανε τον κώριο του να κωμάται. Δεν άρχισε όμως ο ταλαίπωρος Αγγούστος να κοιμάται, κι' άποκοιμηόταν, άφ' έπαυσε να κοιμάται άπάνω σ' αυτό.

"Ένώ όμως βασιλεύοντα τόσο άνθρωποι από την άπινια και ζήτοιν να βρούν έναν άποκοιμηότο τρόπο θροσασίας της, άπαχώνον άλλοι, που νομίζε κανείς πως έχουν τον έαυτο στην τάξη τους.

"Ο νικητής του Βατέλλου στρατηγός Βέλλιγγτον, ο πρωθυπουργός της Άγγλιας Ππρ και ο ταλαίπωρος ήσαν από τους άνηρωτους, που μόλις έπιπταν στο κρεβάτι τους, τους έπαυσε ο ύπνος.

Μιά φορά ήσαν και στα μάγιστρον του Ππρ τρεις σκινωφοί για να πενογοιμηθούν μόλις του σκεπευ και ένα σπουδαίο και έπαινον ζήτημα. Τον βόταν μέσα στον κοιτώνε του να κωμάται μακαρίως. Τον ζήτησαν λοιπόν άμοσος κι' άρχισαν να σκινωθούν μόλις του που μέσα έπαυσε να ληφθούν, για το ζήτημα που είχε παρουσιασθεί έντελος άποκοιμη.

"Όταν τελείωναν τη σκινωφή τους κι' έβλεπαν τις άποκοιμηές τους ο πρωθυπουργός Ππρ τους έλε :

—Αντά είναι, άγαπητοί μορ... Έγώ θα κώματε άπ' αυτήν κι' έπιπδη νικητάσι, κώμντέ μου τη γάμη να πάτε στη δουλειά σας ! Καληνύχτα !... Και χροσις να χροσις από στιγμή, έπαισ στο κρεβάτι του.

Οι επισκέπτες του φράγαν, άλλα κώματε βγαίναν έξω, θμηφθήκανε κάποιος σπουδαία λεπτοσφαιρα, που ήσαν λιπονοσι να την σκινωθήσαν, και ξαναγύρισαν σκεδόν άμοσος στον κοιτώνε του Ππρ. Μόλις όμως άνοιξαν την πόρτα, μενάνε έπιπληκτοι. "Ο πρωθυπουργός της Άγγλιας όχι μόνον είχε άποκοιμηθεί βαθύτατα μέσα σ' 2-3 στιγμάς, που ήσαν μεσοληθίσει, άλλα και σκινωφίσε σάν γουκαρσάσι !... Τέτοιο κωροζωλήτο δεν ήσαν ξανακοιμησά ποτέ τους...

Υπόλοπον δύο άνέδοτα του Βέλλιγγτον, από τα όποια μπορούσε να άντιληφθήσει κάποι δύναμη είχε ο μέγας στρατηγός να έπιπδή στον έαυτο του να κωμάται όποιαν ώρα ήθελε.

Στον πόλεμο της Ιπανίας, όταν κωριόταν τον Άγιο Σεβαστιανό, του ήσαν ότι τα κωνοίνα δεν κωριόιν ν' άρχισούν άπινος να βοσθαδίζον τις θέσεις των Γάλλων κι' ότι θα ήσαν έτοιμα βότρα από λίγες ώρες. "Ο Βέλλιγγτον τους γύρισε στον κωσιωποηί του και του έλε :

—Ακούπον, το καλύτερο που έζομης να κώματες είναι να κοιμηθώτε !... Και άπ' έτος, άπ' έτος, κατέβηκε άπ' το άλογο του, έπαιε μέσα σ' ένα γουκαρσάκι και σ' ένα λεπτά μέσα άποκοιμηθήσε.

"Άλλη μιά φορά ο "Σιδροφός Λούξ, όπως άπεκαίονταν τον Βέλλιγγτον, μπήκε μέσα στη σκηνή του να κοιμηθεί. Σε λίγο όμως τον ζήτησε ένας άξιοματιώτης, ο όποιος άνήγγειλε ότι ο έθνος βροσώταν έκεί κοντά.

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.